

Арт Кац – биографично интервю

Интервюто е взето от Алистър Рийз, Нова Зеландия, април 2001

А: Кажете ни името си, семейното си положение, професия и етно-националност.

Арт: Аз съм вярващ евреин, женен, с три деца и шест внуци. На 72 години съм. Професия? Пиша „пенсионер“ когато попълвам молби за паспорт или виза, посещавайки различни страни, а съм представител на Господ, говорител и по малко писател.

А: Кое ключово влияние е формирало мирогледа ви? Преди всичко влияние на хора.

Арт: Затруднявам се да мисля за някое забележително влияние дошло от човек. През годините съм бил благодарен на пастори, служители и издатели, но не мога да назова нито една изключителна личност, някой като А. Тозър. Бих казал, че брат от Палмертън Норт, Нова Зеландия, Кен Райт е вероятно едно от редките влияния, донесли ми степен на уравновесеност и бащинска топлина във времето когато бях още носен на ръце и трябваше да бъде успокоен по правилен начин. Винаги се радвах на времето прекарано с него, неговите съвети към мен. Влиянието му беше наистина доброжелателно. Вероятно мога да се сетя и за други, но би ми отнело известно време.

А: Какво бихте казал за влияние от литературата?

Арт: Уочман Ний, А. Тозър, Беркхоф - холандски теолог и в последно време, Карл Барт са ми повлияли чрез техните трудове. По – специално харесвам книгите на Барт, той е оказал голямо влияние върху мен. Разбира се, самият Павел ми е оказал влияние чрез посланията си. Бих могъл да помисля и за други автори, оказали се значими за мен през годините, обикновено теолози, които не са широко известни. Харесвам Чарлз Спърджън, разбира се; „Съкровищницата на Давид“, неговия коментар върху Псалмите са били голямо благословение за мен. Има един немски теолог – Ханс Йоаким Краус, който е също автор на коментари, били благословение за мен, макар и от друга перспектива, не толкова като вдъхновение, колкото от научна гледна точка. Уолтър Брюгеман, американски теолог на Стария Завет и псалмите ми е оказал изключително влияние. Мился си за немските учени, работили върху Стария Завет, както и за еврейски учени като Давид Барон и Адолф Сафир. Коментарите им върху Израел и месианските пророчества са чудесни.

А: И така, отивайки към преживявания, кои са преживяванията довели те до мястото, на което си в момента и накарали те да мислиш по начина, по който мислиш сега.

Арт: Бих казал, че най – силното преживяване е било това на църковната общност през последния четвърт век, минавайки през различни изпитания и трудности, както споменах тази сутрин, ходейки в събрания, които са толкова стегнати и напрегнати, че ти спира дъха, когато влезеш в стаята и чувстваш, че нямаш отговор на затруднението в което са изпаднали, след което, излизайки от там 2-3 часа по – късно, се носиш из облаците, защото Бог е донесъл някакъв свършен отговор. Едно от най – съществените неща беше процес срещу брат, чиято плът беше предадена на дявола, за бъде спасена душата му; тричасово истинско съдебно изслушване, което беше изключително изживяване. Чухме домакини, говорейки с толкова дълбока мъдрост и състрадание, побудени от важността на това, което правехме, които дадоха справедлива присъда. Имал съм множество преживявания чрез църковната общност, които са формирали живота ми и съм сигурен че бих бил нещо различно, от това което съм в момента, ако начина ми на

живот е бил моделиран според образа на тези, които живеят по – отделено и удобно. Не бих оценил изпитанията, трудностите, конфронтациите и неправилното разбиране. В последно време Бог дори ме е направил по – умерен, давайки ми малко по – бащинско и пасторско сърце, което никога, през цялото това добро време не съм имал и не мисля, че съм бил длъжен да имам, но то дойде поради неизбежността, живеейки истински живот.

Също, бил съм силно формиран преживявайки кръщението в Святия Дух. Веднъж имах страхотно преживяване, вероятно най – дълбокото, което съм имал с Бог, подготвяйки послание относно милостта. В караваната на мама Брогър, горе във фермата, Господ повдигна покривалото, като че се разчупи и сноп светлина проби по такъв начин, че бях намерен два часа по – късно, когато тя се върна в къщи с приятел, проснат по лице на пода, неспособен да помръдна. Бях обиколен от носно кърпички пропити със сълзите ми и тя се отправи директно към телефона, за да повика линейка; можех само да жестикулирам, че това не е необходимо, но не можех да говоря. Дотогава бях завладян от силата и славата, които прилязоха от тази малка пукнатина Божествено откровение. Най – накрая ме сложиха на стол и аз се опитах да обясня какво се беше случило. Беше станало време да говоря, така че искаха да ме закарат долу до лагера. Казах им, че няма да вляза в колата, нито дори ще отида на там колело. Не можех да докосна нищо произведено от човек и дори не можех да ходя надолу, по обичайния път към лагера. Казах им, че трябва да вървя по обиколния път, така че да не срещна никого преди да се кача на трибуната. Толкова дълбоко беше това преживяване.

Второто преживяване, не така драматично, беше 10 дневен пост и 24 часово молитвено бдение, което се проведе в един момент от църковната ни история. На седмият или осмия ден от поста, бях толкова духовно изтощен и отпаднал, че помня, бях се проснал по очи, неспособен дори да се моля. Изстенах и нещо, което връхлетя върху мен ме накара да осъзная себе си и собственото си нищожество като на създание пред създателя си; осъзнах колко повърхностен и оскъден е бил малкия, тридневен пост, когато се молахме за нужда преди едно пътуване, но непрекъснатият, десет-дневен пост и молитва (понеже този път се бяхме посветили) доведе до съвсем ново измерение на моето скромно положение сравнено с това на Създателя, който е всичко. Нямах фойерверки или свежо кръщение в святия Дух, макар всички ние да се нуждаем от това; просто това усещане за Бог и мен, моята тленност и слабост, бяха безценни. Никогa не съм забравял това преживяване и се надявам да го запазя.

А: Арт, как бихте описали вашата християнска принадлежност с думи като „евангелистки“, „харизматичен“, този вид терминология?

Арт: Затруднявам се да го формулирам. Изпълнен съм с Духа, но съм бил един от най-големите критици на харизматичното движение. Израсъл съм в Петдесятното движение, така че съм нещо като „син“ на Петдесятница, спасен в Assemblies of God в Йерусалим. Говорил съм в много от техните църкви и училища през годините, въпреки че в последно време не съм, така че ще ми е трудно да определя. Аз съм, разбира се, евангелист, но славя Бог за широчината и свободата, която имам, които могат да се вместят в почти всеки контекст и място: Египет, Източна Германия по времето на комунизма, Сингапур, с богаташките събрания. Без значение е, защото се чувствам у дома си на всяко място и съм говорил в множество университети в спорове относно марксисткото ми минало. Какво можем да кажем? Месиански? Така ли наричат еврейските вярващи? Е, срещам по-голяма опозиция от страна на Месианските лидери, отколкото от който и да било друг, поради различните ми възгледи за Израел. Да кажем ли апостолски и пророчески? Имал съм повече конфликти с хора, които претендират да са апостоли и пророци, отколкото с всеки друг. И така, ще трябва да оставя този въпрос висящ.

А: Арт, някои християнски водачи в Нова Зеландия ви наричат пророк. Приемате ли такава терминология?

Арт: Приемам я, защото не е нещо, което мога да отхвърля. Не е нещо, с което бих могъл да се хваля, като че аз съм го измислил или създал. Това е нещо, което ми е било *дадено* и да отрека дадеността е все едно да отхвърля или да противореча на Бог, който ми го е дал. Той ми е показал ясно през годините, че това е всъщност моя призив. Приемам го, благодарен съм за призива, но не се хваля с него, и ако не беше повдигнат въпроса, където всъщност е оспорвана достоверността му, не бих го споменал. Но сега говорим за Израел. Дали има апокалиптична и буйна съдба или по-скоро непрекъснато осъвършенстваща се е от голямо значение. Ако бием тревога за нещо, което няма да се случи, вдигаме смут напразно, но ако бием тревога за бедствие, което *трябва* да се случи и изисква подходящата подготовка в църквата, то тогава няма по-важно слово. И така, на каква основа излагаме нашия възглед? Ако е просто лично мнение, то можем да го отхвърлим с лекота. И така, когато говоря, казвам, че не изразявам мнение, но говоря от перспективата на пророческите писания, в съответствие с призива ми, защото вярвам, че Бог дава на хора, които заемат тази длъжност, разбиране за пророческите писания, което е скрито за други. Това се е превърнал в критичен въпрос напоследък, дали нещо е мнение или произлиза от човешка служба и призив; в противен случай не бих се товарил да говоря за това. Както и да е, поради това от мен се изисква да засегна темата за истинските и фалшивите пророци.

Имаме цяла книга на нашия уеб сайт засягаща пророческия призив и малка брошура от 50 страници, с която разполагате, „Духът на пророчеството”, извадка от този голям труд. Имам повече от четвърт век история в този призив и съм много ревнив към думата; ако я загубим, губим всичко. Пророкът предсказва идването на апостолското и дори подготвя църквата да го очаква и разпознае. И така, ако самият пророк е неспособен или ако словото загуби състоятелност, както си мисля че се случва при настоящата популярност на пророческия призив, тогава мача е загубен. Много съм ревнив към пророческото слово, смисъла му и целостта му, които са от изключителна важност днес.

А: как разбрахте или как научихте, че природата на призива Ви е пророк, а не пастор, учител или нещо друго?

Арт: Трябваше други да го доведат до вниманието ми. Хора като Ърн Бакстър, който след като му занесох три послания върху Патриарсите, ми благодари, казвайки, че това били пророчески коментари, а аз наивно си мислех: „Дали наистина е така?” От начало други хора, често подмятайки думата „пророчески”, ме накараха да се замисля, че те виждат нещо, което не съзнавах по онова време. Първо други започнаха да оценяват пророческото в мен, после аз го осъзнах, но винаги съм знаел, че не съм учител.

Except as a prophetic teacher, I have done the work of an evangelist; there is a very clear mode of being, of perceiving and expressing, that is distinctive of the prophetic, which is unquestionably what I am about.

